

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 134 **din 12.02.2020**

Dosar nr.: 483/2019

Petiția nr.: 3626/26.06.2019

Petent:

Reclamați: U.A.T. sector 3, Serviciul Gestionare și Amenajare Parcări

Obiect: discriminare la acces servicii administrative

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

U.A.T. sector 3

Serviciul Gestionare și Amenajare Parcări – Șoseaua Mihai Bravu nr. 428, sector 3, București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Trasarea locului de parcare necorespunzător

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 3626/22.07.2019 și 4271/22.07.2019, a citat părțile pentru data 27.08.2019.

5. Totodată, prin intermediul aceluiași adrese, Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru înlăturarea consecințelor și restabilirea situației anterioare faptei de discriminare.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petentul, posesor al unui loc de parcare de reședință, consideră că este discriminat de persoanele reclamate și de autoritățile locale deoarece au aplicat un marcaj necorespunzător în lotul parcarilor.

8. În urma trasării necorespunzătoare a marcajului, locul de parcare aflat în folosința petentului s-a micșorat, acesta fiind în situația de a pătrunde pe locul de parcare al vecinului său. Din acest motiv, petentul a fost amendat contravențional de către Poliția

Locală a sectorului 3.

9. Petentul se consideră discriminat în comparație cu ceilalți posesori de locuri de parcare din Intr. Reconstrucției nr. 4

Susținerile reclamatei:

10. Persoanele reclamate nu s-au prezentat la audieri și nu au transmis un punct de vedere.

V. Motivele de fapt și de drept

11. În fapt, Colegiul director reține spre analiză sesizarea petentului prin acesta se consideră discriminat deoarece este singurul deținător al unui loc de parcare de reședință care este trasat necorespunzător, fiind nevoit astfel să ocupe parțial locul de parcare deținut de o altă persoană și, din această cauză, a fost sancționat contravențional.

12. Pe fond, reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit pe motivul apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

13. Prin urmare, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

14. a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

15. b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

16. c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

17. d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

18. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

19. În speța de față, Colegiul director constată că petentul face sesizarea neindicând un

criteriu de discriminare. În lipsa unui criteriu de discriminare, element necesar pentru ca o faptă să poată fi calificată ca fiind discriminatorie, nu se poate reține existența unor fapte de discriminare.

20. Astfel, din ansamblul înscrisurilor depuse la dosar nu se poate reține un criteriu în baza căruia a fost discriminat.

21. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținut un criteriu de discriminare.

22. Colegiul director dispune că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinită condiția cerută de lege și anume lipsa unui criteriu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare;
2. O copie a prezentei hotărâri va fi transmisă părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIOU LUMINIȚA - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA - Membru

Data redactării: 13.02.2020

M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.